

Tilføining, med Hensyn til hvilken jeg har megen Tvivl, om den er rigtig eller ikke. Den er optagen af Hensyn til hele Egne i Jylland, hvor der findes en Masse Veie, hvis Existents man endog neppe kjender. Der er kun tænkt paa saadanne Veie, som ere aldeles ubekjendte, men Bestemmelsen kan dog være hensigtsmæssig, for at man kan møde urimelige Besværinger og Klager fra de Veifarende. Forsaavidt det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (C. M. Jespersen) har bemærket, at der ogsaa findes Mængder i Forslaget med Hensyn til Udførelsesmaaden, idet de Veifarende ikke kunne faae deres Fordringer paa Veiens Standsættelse fyldestgjorte, navnlig naar den gaaer igjennem et Sogn, hvis Beboere ikke synderlig benytte den, skal jeg bemærke, at dette ikke er Andet, end hvad der gjælder om alle offentlige Veie, idet der ogsaa for dem gjælder den Regel, at Standsættelsen paahviler det Sogn, paa hvis Grund Veien gaaer. Forsaavidt har man allsaa her kun fulgt en tidligere Regel, at de, som have Nyttten og Brugen af en Veie, ogsaa skalde holde den vedlige.

Indenrigsministeren: Jeg erkjender, at Udvalget har Ret i, at der er et Hul i vor Lovgivning, men jeg troer, at det aldeles har forfeilet Gjenstanden herfor. Udvalgets Bestemmelser angaae alle de offentlige Biveie, som ere fornødne for den offentlige Samfærdsel, og som Sogneforstanderskaberne ere forpligtede til at vedligeholde, men om disse Veie behøve vi ingen Bestemmelser. Det er nemlig aldeles aabenbart, at offentlige Biveie, som ere nødvendige for den offentlige Samfærdsel, bør optages paa Regulativet, og det er netop Feilen, at de ikke ere blevne det. Det følger af Loven af 13de August 1841, som paa ingen Maade er forandret ved den senere Veiforordning af 29de September 1841. Ligesaa klart er det, at der ikke kan være Spørgsmaal om, hvorledes der skal forholdes med de reent private Veie, der udelukkende ere ublagte til Afbenyttelse for flere Grundieiere, som have benyttet og brugt dem, som skulle vedligeholde dem, som kunne affpærre dem og gjøre med dem, hvad de ville. Det er derom, at dette Lovforslag handler; men Hullet i Lovgivingerne med Hen-

syn til de Veie, der ligge mellem de offentlige Biveie og de aldeles private Veie, saadanne Veie, om hvilke det er tvivlsomt, om de kunne ansees for private, eller om de ogsaa i visse Henseender staae aabne for Andre end Eierne. For disse Veie er der ingen Bestemmelser, men vi faae heller ingen Bestemmelser for dem, om ogsaa Udvalgets Forslag vedtages; vi faae der- ved kun Bestemmelser for de offentlige Veie, som det er Sognets Pligt at vedligeholde, men dem behøve vi ikke, da vi derom have tilstrækkelige Bestemmelser.

C. M. Jespersen: Efter Indholdet af den ærede Ordførers sidste Foredrag maa jeg bemærke, at han vist har misforstaaet mine Ytringer, som om jeg skulde have sagt, at der i Almindelighed hos Sogneforstanderskaberne var Utilbøielighed til at optage Veie paa Regulativet. Har jeg sagt det, er det en Fortællelse fra min Side; min Erfaring gaaer tværtimod ud paa det Modsatte, at der i Almindelighed findes en stor Tilbøielighed hos Sogneforstanderskaberne til at optage Veie paa Regulativet til Vedligeholdelse. Jeg troer, at de ere meget redebonne til at optage saa mange Veie, at Byrden for Hartkornsbesidderne paa de fleste Steder er temmelig bethdelig, og jeg troer, det vilde være til Gavn for Veivæsenet, om de vilde være lidt mindre flotte i saa Henseende.

C. Wedersen: Det vil af Betænkningen sees, at jeg ikke har kunnet slutte mig til det foreliggende Forslag af Udvalgets Fleertal. Jeg har allerede udtalt ved første Behandling, at jeg anseer det for lidt usseligt at sammenblande disse Veie med dem, som Loven omfatter, efter som dens Gjennemførelse derved vaanskeligjøres, ligesom det har viist sig ved Discussionen idag, at der desuden kan indvendes meget væsentligt imod Forslaget. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der er indløbet en Ucorrecthed i Affattelsen af den Mindretalsbetænkning, som jeg har afgivet. Der mangler nemlig et Ord i 4de Linie, hvor der staaer: „offentlige Veie, som ere“, idet der skal staae „ikke“ mellem „som“ og „ere“, da det er meningsløst, som det er affattet, men jeg antager,